

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการบริการเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ ของเทศบาลตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 800 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 267 คน ใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทารו ยามานะ (Taro Yamane) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตร $n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$

$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$

$e = \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิด} \pm 0.05$

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{800}{1 + 800(0.05)^2}$$
$$= 266.6666 \quad = 267$$

หลังจากได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 คน แล้วผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่างจากทุกหมู่บ้าน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

หมู่ที่	ชื่อชุมชน/หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	จำนวนผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2	บ้านหาดคำ	56	72	128	43
3	บ้านหาดคำน้อย	27	20	47	16
4	บ้านบอน	50	59	109	36
5	บ้านสามัคคี	10	21	31	11
6	บ้านแหล่	81	35	116	39
7	บ้านฝ้าย	80	35	115	39
8	บ้านดอนซูด	16	15	31	10
11	บ้านจอมสเด็จ	20	20	40	13
12	บ้านวัดชาตุใต้	11	13	24	8
13	บ้านหนองไผ่	16	13	29	10
14	บ้านหาดทรายทอง	25	23	48	16
15	บ้านจอมสเด็จน้อย	14	14	28	10
16	บ้านยูงทอง	28	20	48	16
รวม		440	360	800	267

วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยให้ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพที่อาศัยอยู่ใน ทุกชุมชน/หมู่บ้านเป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบอ้างจ่าย (Simple Random Sampling) โดยการทำลาก ชื่อของผู้สูงอายุแต่ละหมู่บ้านลงในกล่องแล้วหยิบขึ้นมาทีละคน แล้วจดบันทึกไว้แล้วนำลากเดิมหย่อนลงในกล่องอีกเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่ากัน จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 267 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สัดยอดของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยขัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม

ข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในแต่ละชุมชน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลในการวัดระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยผู้วิจัยได้แบ่งระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิกเกิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เป็นคำแนะนำโดยป้ายเปิด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษา ทดลอง แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการวิจัย

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัดถูกประสิทธิภาพและองค์ประกอบ แล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบป้ายปิดและป้ายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความเหมาะสม แล่นำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและความเที่ยงตรงเรื่องเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้อง รูปแบบ แบบสอบถาม (Format) และใช้ภาษา (Wording) เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence หรือ IOC) ดังนี้

สอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	คะแนน	0
ไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. นายไชยโภดิ เร่งศรีกุล ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลหาดคำ วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
2. นางกิติพร พระนูรักษ์ ตำแหน่ง ครู คศ.3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย วุฒิการศึกษา ค.บ.(ภาษาไทย) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
3. นางสุชารินี เกี้ยวคง ตำแหน่ง ครู คศ.1 โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย วุฒิการศึกษา ค.บ.(วัสดุประเมินผล) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของ

ผู้เชี่ยวชาญ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยและพิจารณาหาตัวชี้นิความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยวิธีการหาค่า IOC (Index of Item-objective Congruence) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาอำนาจจำแนกรายข้อด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของย่างจ่ายระหว่างรายข้อกับโดยรวม (Item Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Coefficient Alpha) ตามวิธีของ ครอนบาก (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอาด.2545:102)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือรับรองจาก ปัจฉิตริยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึง นายกเทศมนตรีตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและสามารถเก็บรวบรวมได้ครบถ้วนทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ลงรหัสตามแบบการลงทะเบียน (Coding Form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ ตามวิธีการของ ลิกเกิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอด. 2543 : 100)

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียงร้อยแล้ว กำหนดเกณฑ์การให้ความหมาย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอด. 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa

(Alpha Coefficient) ของ ครอนบาราค (บุญชุม ศรีสะอด. 2543 : 72)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปสถิตินี้ ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency)

และค่าร้อยละ (Percentage)

3. สถิติที่ใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. สถิติทดสอบสมมติฐานเปรียบ เพศ ได้แก่ t-test (Independent Sample) ส่วน ชุมชนที่อยู่อาศัยใช้ F-test (One-way A NOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญในการทดสอบที่ ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจะ ได้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. (Least Significant Difference)

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลอ่อนแหน ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอโดยการพร้อมนาความ

.05 กรณีพิบความแตกต่าง ผู้วิจัยจะได้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. (Least Significant Difference)

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลอันแนนซ์ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอด้วยการพิรรณานาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY